

Stojím tu pred tebou Panna Mária v Medžugorí bez invalidného vozíka a bariel

Categories : [Svedectva](#)

Date : 07/07/2020

V Medžugorí, dievča z Írska, Meabh Carlin, ktorá je pravidelnou pútničkou, svedčila o svojom zázračnom uzdravení po vážnej dopravnej nehode, svojom invalidnom vozíku a opätovnej schopnosti chodiť. Rozprávala svoj životný príbeh, naplnený krížom a utrpením, ale napokon plný Medžugorského pokoja a radosti.

Meabh Carlin svedčí, že bola vychovaná v rodine, kde sú Boh a viera veľmi dôležité. „Ako dieťa ma rodičia naučili, že Boh je môj priateľ. Keď som sa stala tínedžerkou, náboženstvo nebolo v mojej generácii nič moderné a zaujímavé. V nedeľu som išla na svätú omšu ale moje srdce a duša boli niekde inde. Vždy som rada tancovala. Vášnivo rada. Bolo to pre mňa prirodzené. Od útleho veku som snívala, že sa stanem svetoznámu balerínou, tou najlepšou, akú kedy svet videl. Potom som si uvedomila, že moje srdce bolo prázdne. Chýbal mi Boh a poznanie Boha skrze modlitbu.

Keď som mala 17, odišla som preto do Afriky, stala som sa tam učiteľkou a našla som v živote novú radosť a spokojnosť – pomáhať ostatným. V lete 2011 som sa rozhodla pustiť sa do novej misijnej cesty do Portugalska, kde by som pracovala pre mladých i starých. A misijná cesta sa skončila Svetovým dňom mládeže. Nevedela som, že táto moja púť sa stane cestou, na ktorej sa vnútorne úplne uzdravím. Dobrovoľníctvo v Portugalsku bolo niečo, čo som nikdy predtým nezažila. Nedávali sme peniaze chudobným ani nekrmili hladných. To, čo sme robili, bolo hodnotnejšie ako množstvá peňazí. Týmto ľuďom sme sa venovali. Jedným z najvýznamnejších intímnych momentov bolo zhromaždenie všetkých pútnikov na ranné modlitby. Držali sme sa za ruky, zavreli oči a modlili sa modlitbu Pána. A keď som videla ako slová tejto modlitby hovorili mladí ľudia z celého sveta, bola to skvelá skúsenosť. Skúsenosti z Portugalska viedli k hlbšiemu pochopeniu mojej viery a Madrid ma naučil, že viera človeka nie je nijako obmedzená. Niečo podobné sa deje na Mladifeste v Medžugorí. Bola som hlboko

dojatá vierou mladých ľudí, povedala Meabh.

A tu sa začína jej šokujúci životný príbeh: „Keď som bola v Madride, na tretí deň môjho pobytu som bola zrazená autom. Po stretnutí s priateľmi sme prechádzali cez cestu v mieste, kde sme bývali. Moja mama mi vždy hovorila, aby som sa zastavila, pozrela na obe strany cesty, počúvala..

Ako typická učiteľka som pomáhala ostatným prejsť cez cestu. Keď sme mali prechádzať, vošla som prvá na cestu a zdvihla som ľavú ruku no nemala som však ani čas sa nadýchnuť, lebo taxík ku mne prichádzal veľmi rýchlo. A videla som, že sa nedokáže zastaviť. Vedela som, že nebudem mať čas sa vrátiť späť na chodník a v tých chvíľach uplynulo tých pár sekúnd ako v spomalenom filme. Vždy keď zavriem oči, dokážem znova prežiť všetky zlomky týchto sekúnd. Taxík ma zasiahol zľava, vyletela som do vzduchu a keď som padala, vedela som, že nesmiem nechať hlavu dopadnúť na zem ako prvú. Nebola som pripravená zomrieť, vedela som to a urobila by som všetko pre to, aby sa to nestalo. Dodnes neviem, ako sa to stalo, keď som padala, zdalo sa mi, že niekde klesám. Zrazu som sa vo vzduchu otočila o 180 stupňov a skončila som na nohách. Vedci môžu hovoriť o gravitácii – ja si myslím, že je to Božie dielo. Podarilo sa mi prejsť cestu a spadnúť do rúk celkom neznámeho cudzinca. Než som si bola vedomá toho, čo sa stalo, zhromaždila sa okolo mňa celá skupina pútnikov a mojich priateľov a pokúsili sa mi pomôcť. Bola som v hroznej bolesti, sanitka ma priviezla do nemocnice, tam mi vykonali pre mňa veľmi bolestivé testy. Presunuli ma na intenzívnu starostlivosť. Ležala som tam šesť hodín a nedokázala som hovoriť so španielskymi lekármi a zdravotnými sestrami. A tak som si nebola istá, či zomriem alebo prežijem. Jediné čo som v tých okamihoch chcela urobiť bolo povedať svojej rodine, že ich milujem. Nevedela som, čo mám robiť, iba som zavrela oči a modlila som sa. So zvyškom síl som sa začala modliť Zdravas Mária. Zo všetkých modlitieb som si dokázala spomenúť iba na túto modlitbu. V tom okamihu som potrebovala útechu matky a zrazu prišlo poznanie, že Panna Mária je so mnou. Cítila som veľký pokoj. Ak musím zomrieť, je to Božia vôľa. Cítila som neskutočný pokoj.

Nasledujúce ráno mi bolo povedané, že mám v nohách, kolenách aj chrbtici viac zlomenín. Len vďaka modlitbe a jej podpore som tam prežila desať ťažkých dní. Keď som sa vrátila domov, bola som prijatá do nemocnice v Írsku. Priniesli dary, pohľadnice, sladkosti ... Pripravili ma na operáciu a zostala som tam šesť týždňov. Chirurg zrazu zmenil názor na poslednú chvíľu a poslal ma domov. Moji rodičia kvôli lekárskeým výsledkom váhali. Myslím, že každý musí čeliť svojej chorobe hrdinsky. Ja som bola na izbe s piatimi staršími ženami, ktoré ma naplnili nádejou. A dokázali mi, že vo svojom utrpení nie som sama. Myslím, že život je ako cesta, nikdy nevieme, aká cesta sa otvorí za ďalším rohom. A musíme mať dôveru v Boží plán pre nás. Moja cesta nebola jednoduchá. Po roku a pol na invalidnom vozíku učenie sa chodiť, bolo niekedy ťažkou výzvou. Boli časy, keď som si myslela, že už nikdy nebudem chodiť alebo tancovať. Deväť mesiacov po nehode som však začala chodiť. Mám pocit, že každý krok, ktorý urobím, je krok bližšie k Bohu. Viem, že to nie je náhoda, ale Boží plán, povedal Meabh.

Pri pohľade na moje zranené nohy a bolestivé spomienky mi táto skúsenosť dáva poslanie a pevne verím, že všetko sa deje z nejakého dôvodu a že naše utrpenie je súčasťou väčšieho premietaného obrazu. A stále sa učím. Minulý rok, keď sa v Írsku pripravoval piaty eucharistický kongres, sedela som na invalidnom vozíku sotva schopná chodiť. Teraz stojím pred vami v Medžugorí bez invalidného vozíka a bariel.. (túto vetu nasleduje potlesk štyridsaťtisíc mladých ľudí). Tento rok som bežala v Belfaste deväť míľový maratón. Vyšla som na dve najvyššie írské hory. Neverila som, že príde deň, keď budem schopná niečo také urobiť. Boh mi dal silu tela, ducha a duše ...

Žiť je Kristus

Flp 1:21

Dal mi zážitok, ktorý je jedným z najťažších a zároveň najbohatších. Nosím svoje jazvy ako vojnové trofeje, kráčam priamo, idem vpred.

<https://modlitba.sk>